

4 4

CZAKÓ GÁBOR–BANGA FERENC MAGYAR RÉMMESÉK

4 Küldöm a mamámat!

Don Dzsoni, a festőművész ritka vendég volt Szépasszony szalonjában, mert leginkább vezekelni járt oda. Katolikus neveltetése folytán jól ismerte a vezeklés fogalmát, sőt kötelességét, viszont Don Dzsoniságából következően került.

Most azonban vizet ivott és sütemény gyanánt a mézeskrémesnek a lemetélt szélét kérte, miközben töredelmesen meggyóna a Tilos a B-ben elszenvedett kalandját.

– András barátommal jártam ott, mivel művészprogramom megkóstolni az élet teljes étlapját. A Tilos a B-ben technozene dübörög, indiai füstölők égneek, hátha nem dohányoznak eleget a vendégek, a rumot borsozzák, a lekváros piskótát csilivel ízesítik, a kávéba marólúgot csöppen-tenek. No, ott találtunk egy gyönyörű, hamvas barna lánykát, aki nyilván nem volt az, de mégis hamvasnak látszott, akár egy érett őszibarack. Időnként mókás tánclépésekben átkelt a helyiségen, hogy egyik-másik társaságnak mondjon valamit. A kiabálást a házirend megengedte, sőt támogatta, ám a technozene hatástalanná tette. Nos, – Don Dzsoni megsimogatta elegáns, ősz, kecskeszakállát, amire hajdan úgy buktak a hölgyek – egy alkalommal úgy tettem, mintha nekem is dolgom akadna a terem túloldalán, s visszafelé jövet fölvettem Hamvaska tánclépéseinek ritmusát. Egy kicsit csörögtünk, majd ügyesen az asztalunkhoz kormányoztam. Rendeltem neki egy epés kólát – kívánsága szerint –, majd tréfálkoztunk, vette a lapot, s lassan elérkez-

tünk oda, hogy megkérdezzem, nincs-e kedve átjönni egy másik helyre, ahol vacsorázhatnánk.

Hamvaska mosolygó szemmel végigmérte becses, de mi tagadás, érett személyünket, majd így szólt: – Maradjatok itt egy percig. Átszaladok anyámhoz, megkérdezem, érdekl-e a dolog!